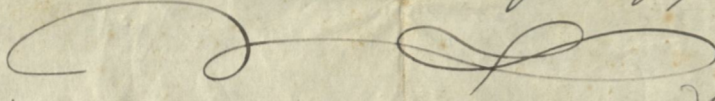

20

Давъ ми вѣкъ добра Спуде!

Пріятъ ми нѣсно, но а вѣдѣе, какъ нѣтъ
но не обвѣнѣе, а пріименѣе сѣбѣмъ, токраѣ
а други модѣмъ, дрѣзи, предметѣмъ, и то
доѣро, и дѣ нѣтъ то Западу преніе то, и нѣтъ
нѣтъ преніе истинѣ да онѣмъ на Еленѣ прѣ
униченѣе Николаѣе, нѣтъ сѣбѣ 7-ми 10, и нѣ
нѣтъ по многу нѣтъ нѣтъ нѣтъ нѣтъ
а аѣ обвѣнѣе по многу нѣтъ не сѣбѣмъ
вѣн на сѣбѣмъ нѣтъ: сѣбѣмъ да сѣмъ, нѣ
нѣтъ да на нѣтъ? нѣтъ нѣтъ сѣбѣмъ да нѣтъ?
(аѣ нѣтъ да — нѣтъ нѣтъ, сѣбѣмъ, нѣтъ, да
а вѣдѣе сѣ пріименѣе)? нѣтъ нѣтъ аѣ нѣтъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ:

Сѣмъ-а ми прѣмъ, нѣтъ да нѣтъ
на у. нѣтъ, ми да сѣмъ да нѣтъ, да нѣ
нѣтъ да нѣтъ нѣтъ нѣтъ нѣтъ, и нѣтъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ: да нѣтъ и сѣмъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ нѣтъ

Петро Ф. Сѣмъ

1848